

[Søren Jensen (Vejen).]

foreliggende forslag. Man kan alt efter temperament og politisk opfattelse karakterisere lovforslaget som en ajourføring, man kan karakterisere det som en skærpelse, eller man kan karakterisere det som et led i en bedre fordelingspolitik. Jeg tror nok, jeg helst vil betragte forslaget som et led, ganske vist kun et lille led, i en bedre fordelingspolitik, men samtidig også som et led i beskatningen af de i dag så stærkt omtalte arbejdsfrie indtægter, hvad arv jo vitterlig også er for den, der modtager arven. Derfor er der også en vis sammenhæng mellem dette lovforslag og forslaget om skærpelse af den særlige indkomstskat.

Jeg skal til slut anføre, at vi i socialdemokratiet ser med megen velvilje på dette lovforslag, og jeg kan på mit partis vegne tilsige en positiv medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

Poul Schlüter: Det er tydeligt, hvad denne regering er ude på. Nu har finansministeren jo aldrig søgt at gøre en røverkule af sit hjerte, og det skal han roses for, man kan næsten læse i ham som i en åben bog — ikke at det altid er opbyggelig læsning, men det kan man altså. Det er næsten lige så let læsning som en tegneserie. Dermed skal jeg ikke antyde, at finansministeren er lige så uskyldsnaiv som f. eks. Søren Brun, langt fra, men han er let at forstå.

Jeg vil gerne sige, at det er min opfattelse, at i skattelovgivningen er der sejlet en ganske bestemt kurs i de måneder, hr. Grünbaum har været dette lands højtærede finansminister og har stået på broen med hr. Ømann ved sin side som lods. Kursen har været den, at man har stilet mod at ødelægge inspirationen til og muligheden for privat opsparing og kapitaldannelse, vel at mærke hos almindelige mennesker. Jeg ved ikke, om målet bevidst er, men jeg ved, at konsekvensen bestemt vil blive, at hvis man fortsætter i den retning, bliver der her i landet tilbage kun storkoncerner og måske ikke engang danske, men måske fortrinsvis udenlandsk ejede storkoncerner. Jeg mener, man har præsteret mange enkeltheder, som må føre i den retning, blot i de 6 måneder den nuværende regering hidtil har haft til sin rådighed.

Lad mig bare nævne de vigtigste træk. Man har afskaffet vore mest succesrige opsparingsordninger, dem, der især var anvendt af arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. Man står inde for en forrygende udgiftsstigning hos det offentlige, som uundgåeligt vil føre til højere indkomstskatter. Man foreslår så i dag en klækkelig forhøjelse af den særlige indkomstskat, og formueskatten har jeg vist ikke lov at regne med vil være i ro, så længe hr. Grünbaum er højtæret finansminister. Og nu de kraftige forhøjelser af arveafgifterne. Meningen er let at forstå: man vil dræbe lysten og evnen til opsparing og kapitaldannelse, men det vil efter vor opfattelse blive til skade også for dem, der ikke kan eller ikke vil spare op, fordi deres beskæftigelsesmuligheder bl. a. afhænger af, at andre gør det og kan gøre det.

De kraftige forhøjelser af arveafgifterne, som foreslås i dag, er efter min opfattelse en vigtig brik i spillet mod et privatøkonomisk samfund. Det forslag, der er fremsat, tror vi vil føre til, at vi ikke lettere kommer til at se en spredning af ejendomsretten, som det konservative folkeparti anser for et vigtigt mål.

Nu har jeg godt nok set, at finansministeren i sin fremsættelsestale henviser til det nye arveafgiftssystems indførelse i året 1908 og påberåber sig det daværende medlem af folketinget, professor L. V. Birck, som ved den lejlighed — for det er ganske rigtigt — talte om højere progression, hvor der var tale om meget store arveparter. Men det er, ligesom finansministeren har revet min daværende partifælles synspunkter ud af deres naturlige sammenhæng. Nu har jeg gjort mig den ulejlighed at slå op i Folketingstidende for 1908, og hvad siger så her professor L. V. Birck? Han siger — og det er interessant — sp. 8324 i Folketingets Forhandlinger 1907-1908:

„Jeg vil derfor tillade mig at håbe, at det høje ting vil ændre dette lovforslag noget . . . således at vi når til, at der betales 6 pct. af den del af arven, der er over 120.000 kr.“

Kort efter får man anden behandling, og dér har professor L. V. Birck stillet et ændringsforslag, og han åbner sin tale ved anden behandling ved at sige — det står sp. 8371 —: